

Titel: Kapitel 48.

Citation: "Kapitel 48.", i *1915/1916: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r27-shoot-chptrd1e13439.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: 1915/1916: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 48.

Eksekutionsforretningens Foretagelse og Proceduren under samme.

§ 516.

Er det fornødne Eksekutionsgrundlag til Stede, og finder Fogeden ikke i øvrigt noget til Hinder for at efterkomme Begæringen om Eksekution, berammer han en Tid til Forretningens Foretagelse, saa vidt muligt i Overensstemmelse med Domhaverens Ønske. Skal Forretningen ske ved Politimesteren eller Sognefogeden, udfærdiger Fogeden en Anmodning til denne, der kan tegnes paa Dommen eller Forliget og skal indeholde en nøjagtig Angivelse af det Beløb, derunder Renter og Omkostninger, jfr. § 502, for hvilket Udlæg vil være at foretage. Denne Anmodning tilstilles ved Rekvirentens Foranstaltning Politimesteren (Sognefogeden), der derefter uden uforuden Henstand iværksætter Eksekutionen. Hvor ikke det modsatte er sagt eller følger af Sagens Natur, skal de i §§ 516—32 om Fogeden givne Regler finde tilsvarende Anvendelse paa Politimesteren og Sognefogeden.

Eksekutionsforretningen skal i Regelen begynde paa Domfældtes Bopæl, medmindre Fogeden skønner, at der ifølge de foreliggende Omstændigheder er Anledning til Afvigelse herfra.

Naar Dommen lyder paa Udlevering eller Afstaaelse af Ting, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor disse forefindes.

Har Domfældte ingen Bopæl i Riget, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor Domfældte antræffes, eller hvor Ting, som kan tjene til Fyldestgørelse, forefindes.

§ 517.

Forretningen kan ikke fremmes, medmindre der under den gives behørigt Møde fra Domhaverens Side. Saadant Møde er dog uforuden, naar Dommen eller Forliget lyder paa Betaling af en Pengesum, der, bortset fra de efter Sagens Begyndelse paaløbne Renter og Sagsomkostninger, ikke overstiger 100 Kr., og der ikke æskes Udlæg i fast Ejendom.

Eksekutionsforretningen kan foregaa, selv om Domfældte ikke træffes til Stede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen anden fremtræder som befuldmægtiget til at give Møde for Domfældte, Fogeden opfordre hans Hustru, Børn over 18 Aar, Tyende eller andre i hans Tjeneste staaende eller til Husstanden hørende voksne Personer, som er til Stede, til at varetage hans Tarv under Forretningen. Er saadanne ikke heller at antræffe, eller er de uvillige til at optræde, rettes en Uge Opfordring til hans Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, for saa vidt nogen af disse er til Stede.

§ 518.

Forretningen begynder med, at Fogeden opfordrer vedkommende til ved Forretningens Fyldestgørelse og de Domfældte til Last faldende Omkostningers Betaling at afværge Eksekutionens videre Fremgang. Sker dette

ikke, skrider Fogeden til at foretage de fornødne Eksekutionshandlinger i Overensstemmelse med Kapitel 47.

Naar Rekvirenten i Henhold til § 517 ikke møder under Forretningen, skal Fogeden være pligtig at modtage det fordrede eller Afdrag derpaa, naar saadant tilbydes, med samme Virkning, som om Betalingen var sket til Rekvirenten.

§ 519.

Naar Domfældte ikke paaviser behørige Udlægsgenstande, er han pligtig paa Fogedens Forlangende at aabne sine Værelser og Gemmer, for at det kan ses, om heri indeholdes Genstande, som egner sig til Udlæg. I Vægringstilfælde, saavel som naar ingen træffes til Stede, der er i Stand til at efterkomme Forlangendet, kan Fogeden skride til den fornødne Magts Anvendelse. I fornødent Fald er Fogeden ligeledes beføjet til at undersøge Domfældtes Person, hvis der er Grund til at antage, at han har skjult Værdigenstande paa sig. En saadan Undersøgelse kan dog ikke iværksættes af Politimesteren eller Sognefogeden uden i Henhold til særlig Ordre fra Fogeden, og dennes Beslutning derom maa stedse ske ved en af Grunde ledsaget Kendelse. Om Foretagelse af en saadan Undersøgelse skal altid gøres udtrykkelig Bemærkning i Fogedbogen.

§ 520.

Skyldneren er pligtig under Eksekutionsforretningen paa Forlangende at opgive redelig og overensstemmende med Sandheden, hvad han ejer til Fyldestgørelse af Fordringen, samt i øvrigt at meddele alle i saa Henseende fornødne Oplysninger. Er Skyldneren ikke til Stede, kan Rekvirenten begære Forretningen udsat og med et af Fogeden bestemt Varsel lade ham tilsige til Møde. Er Rekvirenten i Medfør af § 517 ikke mødt, kan Fogeden, naar han finder det fornødent, af egen Drift udsætte Forret-

ningen til et senere Møde og iværksætter da umiddelbart Indkaldelsen til dette. Naar Rekvirenten ønsker det, eller Fogeden i hans Fraværelse finder det hensigtsmæssigt, kan det nævnte Møde afholdes paa Fogedkontoret.

Vægrer Skyldneren sig ved at fremkomme med Opgivelser og Oplysninger, eller undlader han uden lovligt Forfald at møde ved Forretningens Fortsættelse, kan han hensættes i simpelt Fængsel, indtil han opfylder sin Pligt i saa Henseende, dog ikke ud over 6 Maaneder. Beslutning herom kan ikke fattes af Politimesteren eller Sognefogeden, der i fornødent Fald forelægger Sagen for Fogeden.

§ 521.

Naar; Skyldneren under en Eksekutionsforretning eller paa en Tid, da han maatte forudse en saadan, i egennyttig Hensigt for at unddrage sin Kreditor den ham tilkommende Fyldestgørelse, foretager noget, der gaar ud paa, at hans lovlige Ejen- dele eller Fordringer skal unddrages fra at udlægges til paagældende Kreditor, bliver han at anse med Straf efter den almindelige borgerlige Straffelovs § 260.

§ 522.

Fra Domfældtes Side kan der med den i § 483 givne Begrænsning fremsættes Indsigelser imod Eksekutionens Fremme enten i det hele eller for en Del eller paa den paastaaede Maade.

§ 523.

Trediemand kan fremsætte Indsigelser imod Eksekutionen, naar dennes Fore- tagelse paa den paastaaede Maade vilde stride imod hans Ret. Han har i saa Fald blot at fremsætte sin Indsigelse til Fogedbogen, henholdsvis den i § 480 nævnte Bog, og æske Fogedens Kendelse, hvorefter den indtrædende Trediemand er at anse som Part i Forretningen.

§ 524.

Foretages Eksekution af Fogeden selv, fremsættes mulige Indsigelser under For- retningen.

I Anledning af de fremsatte Indsigelser kan Domhaveren, hvis han er mødt, ytre sig. Om nogen yderligere Ordveksling skal finde Sted, beror paa Fogedens Tilladelse.

Forhandlingerne for Fogeden foregaar mundtlig.

Under Forhandlingerne for Fogeden kan Bevisførelse ved Vidner, Syn og Skøn eller personlig Afhørelse af Parterne ikke finde Sted, medmindre Fogeden mener und- tagelsesvis at burde tilstede det. Finder en saadan Bevisførelse Sted, foretages den efter de for Underretssager gældende Regler.

Henhører Hovedsagen under Underret, har Fogeden at yde Parterne Vejled- ning i Overensstemmelse med Grundsætningerne i § 429.

Foretages Eksekutionen af Politimesteren (Sognefogeden), kan Indsigelser fremsættes, dels under Forretningen, dels i Løbet af 14 Dage efter dens Afholdelse. Fremsættes Indsigelsen under Forretningen, skal Politimesteren (Sognefogeden) indtegne Indsigelsen i den ham leverede Bog og tilstille Fogeden en Udskrift af denne. Nogen Forhandling eller Bevisførelse for Politimesteren (Sognefogeden) kan ikke finde Sted. Indsigelser, der fremsættes efter Forretningen, rettes til Fogeden. Naar denne finder det fornødent, kan han give Parterne Lejlighed til ved Møde for Fogedretten at ytre sig om Indsigelserne, og de i 3die—5te Stykke indeholdte Regler finder da tilsvarende Anvendelse.

F. t. L. om Rettens Pleje.

§ 525.

I Fogedbogen, henholdsvis den i § 480 omhandlede Bog, optages:

- 1) Angivelse af Tid og Sted for Forretningen, Parternes Navne, Eksekutionsgrund- lagets Beskaffenhed;
- 2) Betegnelse af Fogeden og Vidnerne;
- 3) Beretning om Forretningens Gang i Almindelighed.

I Tilfælde af Tvist optages i Fogedbogen en ordret Angivelse af de fremsatte Paastande. Naar Fogeden selv foretager Forretningen, eller Forhandling for Foged- retten i Medfør af § 524, sidste Stykke, finder Sted, lader Fogeden derhos i det Omfang, som af ham skønnes hensigtsmæssigt, Parternes Erklæringer over Sagens

Sammen- hæng tilføre Fogedbogen, dog ikke ordret, men kun efter deres væsentlige Indhold. Det tilførte oplæses og vedkendes.

§ 526.

Udsættelse kan kun undtagelsesvis gives under Forretningen, naar ikke Par-terne er enige derom.

Derimod kan Fogeden beslutte eller tilstaa en Standsning i Forhandlingerne, naar Omstændighederne kræver det. Fogeden har da ved Bevogtning eller paa anden Maade at træffe de fornødne Foranstaltninger for at opretholde den samme Tilstand, indtil Forretningen atter fortsættes. Parterne skal paa behørig Maade underrettes om Tiden herfor.

Har Rekvirenten i Medfør af § 517 ikke givet Møde under Forretningen, og kan han ikke uden Ophold skaffes til Stede, skal Fogeden, naar han finder, at en fremsat Indsigelse ikke straks kan forkastes eller tages til Følge, udsætte Forretningen og underrette Parterne om, naar den paa ny foretages, og Rekvirenten har da, hvis han ønsker Forretningen fremmet, at give Møde til den saaledes fastsatte Tid. Naar Udsættelse finder Sted i Henhold til denne Bestemmelse, kan Fogeden træffe saadan Foranstaltning som i 2det Stykke nævnt.

Foretages Eksekutionen af Politimesteren (Sognefogeden), bliver den altid af ham at fremme uden Hensyn til fremsatte Indsigelser.

§ 527.

I opstaaende Tvistigheder afsiger Fogeden Kendelse umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller dog snarest muligt. Er Forretningen foretaget af Politimesteren (Sognefogeden), træffer Fogeden efter Forløbet af 14 Dage fra dens Afholdelse Beslutning om mulig fremsatte Indsigelser. Finder Fogeden en fremsat Indsigelse grundet, berigtiger han selv eller ved Politimesteren (Sognefogeden) Fejlen eller ophæver ved Kendelse den stedfundne Forretning i det hele eller for en Del. Forkastes Indsigelsen, stadfæster Fogeden Forretningen som endelig. Om Afgørelsen meddeles der Parterne Underretning.

Fogedens Kendelser, der skal være ledsagede af Grunde, indføres fuldstændigt i Fogedbogen.

Deres Fuldbyrkelse kan ikke hindres ved Anke eller Kære.

Fogeden kan paalægge den Part, der skønnes uden tilstrækkelig Grund at have givet Anledning til eller unødigt at have vidtløftiggjort Proceduren for Fogedretten, at udrede Sagsomkostninger til Modparten, saaledes at Fuldbyrdelsesfrist med Hensyn hertil fastsættes i Kendelsen.

§ 528.

I Fogedbogen eller den i § 480 nævnte Bog optegnes nøjagtig alle de enkelte Genstande, hvori Udlæg gøres; ved hver enkelt Genstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Forelagte Lovforslag m. m. 181

Fogeden erklærer derefter til Fogedbogen, jfr. 1ste Stykke, de optegnede Genstande for udlagte til Domhaverens Fyldestgørelse og betyder Domfældte, at han fra nu af ikke uden at paadrage sig Strafansvar kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Udlægshaverens Ret. Er Domfældte ikke til

Stede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 517 tilkaldes paa hans Vegne, Paalæg om at give Domfældte en saadan Betydning, og efter Omstændighederne kan lignende Betydning gives den Trediemand; i hvis Besiddelse det udlagte er.

§ 529.

Hvor der gives Udlæg i fast Ejendom, uden at der tillige gives Udlæg i dens Indtægter, forbliver den indtil Tvangsauktionen i Domfældtes Besiddelse, medmindre denne findes at ødelægge eller forringe Ejendommen, i hvilket Tilfælde den kan sættes under en af Fogeden valgt Mands Bestyrelse.

Udlægsforretningen maa for at kunne gøres gældende imod dem, der i god Tro ved Retshandler maatte erhverve Rettigheder over Ejendommen, tinglæses ved dennes Værneting.

§ 530.

Udlagt Løsøre maa, naar Udlægshaveren modsætter sig det, ikke forblive i Domfældtes Besiddelse, medmindre denne stiller antagelig Sikkerhed for dets Tilstede- blivelse i uforringet Stand; Udlægshaveren er selv berettiget til at tage udlagt Løsøre i sin Bevaring, dog, hvis det udlagtes Værdi betydeligt overstiger hans Fordring, eller Fogeden i øvrigt finder Grund til at forlange saadan, kun imod Sikkerhedsstillelse.

Hvor udlagt Løsøre ikke lades tilbage i Domfældtes Besiddelse, og det heller ikke tages i Forvaring af Udlægshaveren, har Fogeden at træffe de fornødne Foranstalt- ninger til det udlagtes Bevaring paa Domfældtes Bekostning.

Har Rekvirenten i Medfør af § 517 ikke givet Møde under Forretningen, paa- hviler det den, der iværksætter denne, at bestemme, om det udlagte skal forblive hos Skyldneren, og i modsat Fald at drage Omsorg for, at det paa passende Maade bevares.

§ 531.

Naar Gældsbreve udlægges til Forauktionering, maa de forsynes med en Paa- tegning om Udlæget, hvis dette skal kunne gøres gældende imod Trediemand, der senere i god Tro har faaet Gældsbrevet overdraget til Ejendom eller Pant, eller imod Skyldneren, der senere i god Tro har ydet Betaling paa Kapitalen til den, hos hvem Udlæget er sket, mod Kvittering paa eller Udlevering af Gældsbrevet.

Hvor der gøres Udlæg i Fordringer af anden Beskaffenhed, maa der meddeles Skyldneren Underretning herom, da denne i Mangel heraf befries ved i god Tro at betale til den, hos hvem Udlæget er sket. Det samme gælder for Skyldneren efter et Gælds brev for Rentebetalingers Vedkommende.

Med Hensyn til Udlæg i registreringspligtige Skibe har det sit Forblivende ved Regelen i Skibsregistreringslov af 1. April 1892 § 49.

§ 532.

Kan den Ting, hvori Udlæg gøres, ikke overleveres til Udlægshaveren eller den Mand, som efter Fogedens Bestemmelse skal have den i Bevaring paa Grund af Trediemands Ret til at besidde Tingen, bliver det efter Omstændighederne af Fogeden at tilkendegive vedkommende Trediemand, at Domfældte ikke er beføjet til at mod- tage Tingen, naar Trediemands Ret til dens Besiddelse ophører.

§ 533.

Naar de i de foregaaende Paragraffer givne Bestemmelser er iagttagne, bort- falder den Ret til efter lovlig Omgang at fyldestgøres af det udlagte, som Udlæget giver, ikke ved Skyldnerens paafølgende Død eller Konkurs, jfr. dog Konkurslovens § 23 (Lov Nr. 30 af 20. Marts 1901 § 2), eller ved senere af andre Kreditorer iværksat Udlæg, ligesom Skyldneren ej heller ved senere Retshandler gyldig kan overdrage Tredie- mand nogen mod Udlægshaverens Ret stridende Rettighed over det udlagte.

Dog taber Udlægshaveren i Løsøre, som er forblevet i Skyldnerens Besiddelse, sin af Udlæget flydende Sikkerhedsret overfor Skyldnerens Kreditorer i Tilfælde af Konkurs eller senere Udlæg, naar han ikke inden 12 Uger efter Udlægsforretningens Slutning skrider til Tvangsauktion eller faar det udlagte bragt ud af Skyldnerens Be- siddelse, medmindre han ved Anke eller Kære eller Trediemands Ret har været hindret i at fremme Tvangssalget, eller Trediemands Ret er til Hinder for at betage Skyldneren Besiddelsen.

§ 534.

Viser den stedfundne Tvangsauktion, at Udlægshaveren ikke bliver fyldest- gjort af det udlagte, eller kan en Udlægshaver, der ikke har faaet tilstrækkeligt Udlæg til at dække sin Fordring, senere paavise Gods, hvori der kan gøres Eksekution, er han berettiget til at forlange Eksekutionsforretningen genoptaget og fortsat efter de ovenfor givne Regier. Omvendt er den, hos hvem Udlæget er sket, berettiget til at be- gære Forretningen genoptaget og det skete Udlæg i det hele eller for en Del hævet, naar den Fordring, hvorfor det er gjort, i det hele eller for en Del er bortfaldet, efter at Udlæget er sket.

Ligeledes kan Fogeden efter Domhaverens Begæring genoptage Eksekutions- forretningen og træffe ny Bestemmelse om Bevaringen og Administrationen af det ud- lagte, naar Tiden, som vil hengaa forinden Auktionen, betydeligt vil blive forlænget ved, at Anke eller Kære er rejst imod Udlægsforretningen, eller naar Domfældtes For- hold med Hensyn til udlagt Gods, som er forblevet i hans Besiddelse, giver Anledning dertil, eller naar Bekosteligheden ved det udlagtes Bevaring eller lignende Grunde opfordrer dertil.

§ 535.

Ogsaa i andre Tilfælde end de i § 534, jfr. § 533, 2det Stykke, nævnte kan Eksekutionsforretningen genoptages efter Begæring af Trediemand eller en af Parterne, naar alle vedkommende samtykker deri.

§ 536.

En sluttet Eksekutionsforretning kan paaankes eller paakæres overensstem- mende med Reglerne i Kapitel

53.

Kendelser, der afsiges af Fogeden, kan først gøres til Genstand for Anke eller Kære, efter at hele Eksekutionsforretningen er sluttet.

§ 537.

Anke eller Kære imod Eksekutionsforretningen maa i Regelen rejses inden 4 Uger, efter at Eksekutionsforretningen er endelig sluttet eller stadfæstet, jfr. § 527, eller, for saa vidt Eksekutionsgrundlaget paa lovlig Maade ophæves eller forandres, 4 Uger, efter at dette er sket.

Dog kan Justitsministeren indtil 1 Aar efter Eksekutionsforretningens Slutning eller Stadfæstelse tillade Anke eller Kære, naar ganske særegne Omstændigheder taler herfor.